

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Szanciło (przewodniczący)

SSN Jacek Grela

SSN Krzysztof Wesołowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku T. G.

z udziałem F. G., N. S., S. N.,

M. N. i E. B.

o stwierdzenie nabycia spadku po E. S.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 września 2022 r.,

zażalenia uczestnika N. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rybniku

z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II WSC 2/22 (II Ca 284/21),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 8 lutego 2022 r. Sąd Okręgowy w Rybniku odrzucił skargę kasacyjną uczestniczek postępowania E. B. i M. N., sporządzoną przez radcę prawnego T. G.. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że warunkiem złożenia skargi kasacyjnej jest uprzednie złożenie wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem, czego skarżące nie uczyniły. Skarżące nie były bowiem reprezentowane dotychczas przez radcę prawnego T. G., który złożył wniosek o uzasadnienie postanowienia. Ten bowiem reprezentował innego uczestnika postępowania – N. S., który był jednocześnie pełnomocnikiem skarżących. Nie

udzielił on jednak, w imieniu skarżących, pełnomocnictw substytucyjnych swojemu pełnomocnikowi. Z samego wniosku radcy prawnego T. G. o sporządzenie uzasadnienia też nie wynikało, aby działał on w imieniu skarżących. Ponadto, zdaniem Sądu Okręgowego, wniesiona skarga kasacyjna dotknięta jest brakami konstrukcyjnymi, o których mowa w art. 398⁴ § 1 k.p.c., niepodlegającymi usunięciu na wezwanie Sądu, skutkującymi uznaniem skargi kasacyjnej za niedopuszczalną (art. 398⁶ § 2 k.c.).

Na powyższe postanowienie zażalenie (błędnie oznaczone datą 24 stycznia 2022 r.; data wpływu do Sądu Okręgowego w Rybniku – 4 marca 2022 r.) złożył radca prawny T. G., nie określając w czym imieniu składa zażalenie. Po uprzednim zwrocie akt sprawy przez Sąd Najwyższy Sądowi Okręgowemu (zarządzeniem z 27 kwietnia 2022 r.) radca prawny T. G. został wezwany (e-Wezwaniem z 23 maja 2022 r.) do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia w kwocie 30 zł, złożenia odpisów zażalenia i usunięcia dalszych braków formalnych zażalenia (na piśmie w 6 egzemplarzach) przez: wskazanie imion i nazwisk wszystkich stron i ich pełnomocników oraz w czym imieniu składa zażalenie, sprecyzowanie zaskarżonego postanowienia przez wskazanie sygnatury akt sprawy, w której zostało wydane, a nadto do złożenia pełnomocnictwa do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym – wszystko to w terminie tygodniowym. Wezwanie zostało odebrane 26 maja 2022 r. (Elektroniczne Potwierdzenie Odbioru Korespondencji – k. 497). Pomimo upływu oznaczonego w nim terminu zobowiązania w nim zawarte nie zostały wykonane, a akta sprawy przekazane zostały przez Sąd Okręgowy Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Podstawą wniesionego zażalenia jest art. 394¹ § 1 k.p.c.. W myśl art. 394¹ § 3 k.p.c. do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio m.in. art. 398⁶ § 3 k.p.c. zgodnie z którym Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków. Zwrot skargi (zażalenia) następuje, jeżeli sąd drugiej instancji nie dostrzegł braków

usuwalnych skargi i nie wezwał skarżącego do ich usunięcia (co uprzednio miało już miejsce).

Ponieważ obecnie, pomimo nieusunięcia braków zażalenia w terminie na wezwanie Sądu Okręgowego, Sąd ten przekazał zażalenie wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu, choć zażalenie podlegało odrzuceniu, Sąd Najwyższy, działając na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z 394¹ § 3 k.p.c., postanowił jak w sentencji.

[as]